

พอบุญมา กากั่ กลายเป็นหงส์

พอบุญลง หงส์เป็นกา น่าฉงน

พอบุญสูง หมูหมา กลายเป็นคน

พอบัจจน คนเป็นหมา นำอัสจรรย

คือคำกลอน คนเก่า สอนเราไว้

อย่าปล่อยใจ พ่ายแพ้ ความแปรผัน

โลกมีขึ้น มีลง ไม่คงกระพัน

มีกฎเกณฑ์ สามัญ เสมอมา

อย่าหลงเหลือ บุญนั้นตาล ขนานใหญ่

แม่กากั่ กลายเป็นหงส์ สูงส่งค่า

บุญนั้นตาล แห่งชีวิต อนิจจา

แม่หมูหมา กลายเป็นคน มีทันทาน

เมื่อยังมี อำนาจ ไม่ขาดมิตร

คนโกลชีวิต สอพลอ พะนอหวาน

เมื่ออำนาจ ต้มดิน ลงดินทาน

มีแต่หมา เพื่อนบ้าน อยู่ทานทน

มีอำนาจ อข่ามิไว้ ใช้อำนาจ

มีเชิงฉลาด อข่ามิไว้ ใช้อัดด

มีทรัพย์สิ้น อข่ามิไว้ ใช้อ่ปรอปรน

มีตัวทน อข่ามิไว้ ใช้อ้อตตา

มีอำนาจ ไม่อ้อมหน้า ในอำนาจ

จะพาพลาต ลิตพลัง ระวังหนา

ชี้หลังเสือ   เพลิดเพลิน   เกินเวลา

ไม่นานช้า   ก็เป็นเหยื่อ   ให้เสือกิน

